

nitiones quādam atq; incantamenta sunt. siue incantamenta sue
 uelam scripta ueterū pferentes. Ne q̄ & nos tale aliqd incur
 tam. ea que a ueterib; bene & spiritalit̄ scripta s̄. uiriose &
 carnaliter aduertentes. tam corporis quā anime palmas
 protendam; ad dñm. ut dñs qui dedit uerbū euangelizati
 onis uirtute multa. donet & nobis in uirtute sua uerbū q̄
 possim; ex his que scripta s̄ intellectu sanū. & ad edificatiōe
 pudicitię aptū. uel nomini ipsi uel nature amoris ostende
 re. **IN PRINCIPIO YFRBOR Y MOYSI. I. CIP. DE ALI. I.** Re
 ubi de mundi conditione. c̄scribit̄ duos inuenim; homines
 creatos referri. primū ad imaginē & similitudinē dī factū.
 scdm; clamo terre formatū & fictum. Hoc paul; apls bene sci
 ens. & ad liquidū in his erudit. in suis litteris aperit binos eē
 p singulos quosq; homines scripsit. Sic enī dīc. Nam si is q̄ foris
 ē corrūpitur. s̄ ille q̄ int̄ est renouat̄ de die in diē. Et n̄m.
 condēctor enī legi dī scdm; interiōrē hominē. Et his simi
 lia aliq̄na cōscribit. Unde puto id nēmīnē debere dubi
 tare. qd̄ moyses de duob; hominū factura. uel figm̄to scripse
 rit in principio genesis. cū uideat paulū. q̄ meli; utiq; quā
 nos intelligebat ea q̄ a moyse scripta s̄. duos homines p singu
 los quosq; dicentē. quoz unū id est interiōrē. renouari p singu
 los dies memorat. aliū ū id est exteriōrē. in seīs quibq; & tali
 b; qualis erat paul; corrūpi perib̄ & infirmari. Qd̄ si alieu
 uideb̄ de hoc ad huc aliqd̄ dubitandū. in locis p̄p̄is ex
 planabit̄. Nē aut̄ ppter qd̄ memoriā fecerim; interioris & ex
 tioris hominis. psequamur. Ostendere enī ex his uolum; qd̄

nitiones quādam atq; incertaūta sumites. siue incertitudine sue
 uelamē scripta ueterū pferentes. Ne q̄ & nos tale aliqd ineur
 tam. ea que a ueterib' bene & spiritalit' scripta s̄. utiose &
 carnaliter aduertentes. tam corporis quā anime palmas
 protendam' ad dñm. ut dñs qui dedit uerbū euuangelizā
 tib' uirtute multa. donet & nobis in uirtute sua uerbū q̄
 possim' ex his que scripta s̄ intellectū sanū. & ad edificatiōē
 pudiciētiē aptū. uel nomini ipsi uel nature amoris ostende
 N P R I N C I P I O Y F R B O R Y M O Y S I. *Incipit Genes.* / re
 ubi de mundi conditiōe. cōscribit' duos inuenim' homines
 citatos referri. primū ad imaginē & similitudinē dī factū.
 scdm elimo terre formatū & fictum. Hoc paul' apl's bene sci
 ens. & ad liquidū in his erudit'. in suis litteris aperit' binos ex
 p̄ singulos quosq; homines scripsit. Sic enī dicit. Nam si is q̄ foris
 ē corrūptur. s̄ ille q̄ int' est renouat' de die in diē. Et r̄m.
 condelector enī legi dī scdm interiorē hominē. Et his simi
 lia aliq̄na cōscribit. Unde puto iā neminē debere dubi
 tare. qd moyses de duob' hominū factura. uel figmto scripse
 rit in principio genesis. cū uideat paulū. q̄ meli' utiq; quā
 nos intelligebat ea q̄ a moyse scripta s̄. duos homines p̄ singu
 los quosq; dicentē. quōq; unū id est interiorē. renouari p̄ singu
 los dies memorat. aliu ū id est exteriorē. in seīs quibq; & tali
 b' qualis erat paul' corrūpi peribet & infirmari. Qd si alieu
 uidebit' de hoc ad huc aliqd dubitandū. in locis p̄priis ex
 planabit. Nē aut' p̄pter qd memoriā fecerim' interioris & ex
 tioris hominis. p̄sequamur. Ostendere enī ex his uolum' qd



M. 1920.0

93
INCIPIT PROLOGUS. B. IERONIMI. P. SUPER CANTICA CANT.
FATISSIMO PAPA DAMASO. IERONIMVS. ORIGENIS
cū in ceteris libris om̃s uicerit. in cantico canticorū
ipse se uicit. Nā decē uoluminib; explicatis. quę aduigina-
tusq; uersuū milia pene pueniunt. p̃mū septuaginta int̃-
pretēs. deinde aquilā & symmachū & theodotionē. & a dex-
tremū quintā editionē. quā in aetio litore inuenisse se scri-
bit. ita magnifice apteq; disseruit. unde in uideat in eo com-
pletū qđ dī. Introduxit me rex in cubiculū suū. Itaq; illo
ope p̃t̃missō. quia ingentis ē otii. laboris. & sumptuum
tantas res tā digne in latinū transferre sermonē. hos duos
tractat quos in more cottidiani eloqui paruulis adhuc
lactantib; cōposuit. fidelit̃ magi quā ornate int̃pret
suū gustū t̃ transmittit. sensū ei n̄ cibū offerens. Tu anim
aduertas quanta sint illa estimanda quę magnas. cū sic
possint placere quę parua sunt. **EXPLICIT PROLOGUS.**

INCIPIT TRACTATUS EIVSDEM.
IN CANTICO CANTICORUM TRACTAT. Quom̃ discim̃ p̃moy
senē quēdā n̄ solū scā s; & scā scōy. et alia n̄ tantū sabba-
ta s; & sabbata sabbatorū. sic nunc docem̃ scribente salemone
ēē quēdā n̄ solū cantica. s; & cantica canticorū. Beat⁹ quidē
& is q̃ ingredit̃ scā. s; beatior q̃ ingredit̃ scā scōy. Beat⁹ qui
sabbata sabbatilat. s; beatior q̃ sabbatilat sabbata sabba-
torū. Beat⁹ similī & is q̃ intelligit cantica & canit ea. nemo
q̃ p̃pe n̄ insolēpnitatib; canit. s; multo beatior ille q̃ canit
cantica canticorū. Et sic is q̃ ingredit̃ in scā plurib; adhuc in

Archiv des Bistums Augsburg

Signatur: ABA HS 8